

**Ο
ΧΩΡΟΣ
ΜΟΥ
ΤΟΥ
ΑΛΛΟΥ**

Ο ΧΩΡΟΣ ΜΟΥ ΤΟΥ ΑΛΛΟΥ

ΕΚΘΕΣΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΣΠΙΤΙ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

16.12.2024 — 10.01.2025

Επιμέλεια: Στέλλα Χριστοφή

Ο ΧΩΡΟΣ ΜΟΥ ΤΟΥ ΑΛΛΟΥ

Σύλληψη, επιμέλεια έκθεσης:
Στέλλα Χριστοφή

Επιμέλεια έκδοσης:
Στέλλα Χριστοφή

Συντονισμός:
Μαρία Ραγιά

Σχεδιασμός έκδοσης:
studio precarity

Εκτύπωση:
Γραφικές Τέχνες Κωστόπουλος

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣ ΕΙΚΑΣΤΙΚΟΙ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΚΟΡΔΑΛΙΤΗΣ
ΑΜΑΛΙΑ ΒΕΚΡΗ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΖΑΖΗΣ
ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΑΝΕΛΛΟΣ
ΑΝΤΡΕΑΣ ΜΑΛΛΟΥΡΗΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΙΧΑΗΛ
ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΚΗΣ
ΒΙΚΥ ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ
ΝΑΝΑ ΣΑΧΙΝΗ
ΠΑΝΟΣ ΣΚΛΑΒΕΝΙΤΗΣ
ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΤΣΟΥΛΟΥΧΑ
ΔΗΜΗΤΡΑ ΧΑΝΙΩΤΗ
ΕΡΑΤΩ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑ
ΘΑΛΕΙΑ ΧΙΩΤΗ
ΣΤΕΛΛΑ ΧΡΙΣΤΟΦΗ
ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΓΙΑΝΝΗΣ
VASKOS (ΒΑΣΙΛΗΣ ΝΟΥΛΑΣ, ΚΩΣΤΑΣ ΤΖΗΜΟΥΛΗΣ)

με την υποστήριξη:

ΣΠΙΤΙ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ
ΚΕΝΤΡΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΤΜΗΜΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Ο ΧΩΡΟΣ ΜΟΥ ΤΟΥ ΑΛΛΟΥ

Η ομαδική έκθεση σύγχρονης τέχνης με τίτλο «Ο χώρος μου του άλλου» πραγματεύεται τη διαλογική σχέση μεταξύ όντων, ανθρωπίνων και μη. Δημιουργεί προβληματισμούς για μία διερεύνηση στον ενδιάμεσο χώρο του “Είναι” και του “Άλλου” για το πώς επιτυγχάνεται και μέσα σε ποια όρια. Η απόσταση και η οικειότητα ως τρόπος εμπλοκής και συσχέτισής μας με τον άλλο εγείρει κάποια ερωτήματα. Πώς συμβιώνουμε με τον άλλο; Πώς αντικατοπτρίζεται ο εαυτός στον χώρο του άλλου; Στην προτεινόμενη έκθεση, η συνύπαρξη των εικαστικών φωνών διαπλέκεται μέσω της καλλιτεχνικής διάνοησης και επεξεργασίας διερευνώντας τα ενδιάμεσα, το άδυτο, το απρόβλεπτο ή το φάντασμα του Εαυτού και του Άλλου μέσα από διαδικασίες νοητικής διείσδυσης, συμπλοκής, ενσυναίσθησης και συμβίωσης επιχειρώντας να τονίσει τις δυνητικές σχέσεις μεταξύ των υποκειμένων μέσα από τις ανθρωπολογικές, κοινωνικές και πολιτισμικές καταβολές.

Τα έργα τέχνης έχουν φωνή, μπορούν να τροφοδοτήσουν και την δική μας κοινωνική και ψυχολογική γνώση με θέματα, έννοιες και ιδέες που δεν είχαμε πριν τα συναντήσουμε. Το ομιλών γλυπτό ή η ομιλούσα μορφή στη δυσδιάστατη επιφάνεια συνομιλεί με τον διερχόμενο θεατή. «Βλέπουμε αυτό που μας κοιτάζει», θα πει ο Huberman.

Παρουσιάζονται έργα ζωγραφικής, γλυπτικής, εγκαταστάσεων, βίντεο σύγχρονων Ελλήνων και Κυπρίων καλλιτεχνών και επαναπροσεγγίζονται μέσα σε αυτό το πλαίσιο δημιουργώντας διαλεκτικά ένα νέο αφήγημα σε ενεστώτα χρόνο υπό μια σχεσιακή αισθητική, όπως αποκαλεί ο Bourriaud.

Στέλλα Χριστοφή

Εικαστικός-επιμελήτρια, υπ.διδάκτορας Α.Σ.Κ.Τ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΚΟΡΔΑΛΙΤΗΣ

Bedtime story, 2023
Λάδι σε καμβά
80x130x4 εκ.
Ευγενική παραχώρηση της Dio Choria gallery

ΑΜΑΛΙΑ ΒΕΚΡΗ

Untitled (Spring Rituals), 2023
Λάδι, ιριδίζον ακρυλικό σε καμβά
40x50 εκ.

Ευγενική παραχώρηση της καλλιτέχνης

Liquid Memories, 2023
Λάδι, ιριδίζον ακρυλικό σε καμβά
40x50 εκ.

Ευγενική παραχώρηση της καλλιτέχνης

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΖΑΖΗΣ

Δεν έχω ποιους να ρωτήσω, 2024
Λάδι σε μουσαμά
120x160 εκ.
Ευγενική παραχώρηση του καλλιτέχνη

ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΑΝΕΛΛΟΣ

Contour, 2024
Ακρυλικό σε καμβά
100x60 εκ.
Ευγενική παραχώρηση του καλλιτέχνη

ΑΝΤΡΕΑΣ ΜΑΛΛΟΥΡΗΣ

Matthew 25:31-46, for I was hungry, thirsty, stranger, naked, sick,
prisoner, a Uranian, a faggot – Incident 07, 2022

Ύφασμα βέλβετ

103x101 εκ.

Ευγενική παραχώρηση του καλλιτέχνη

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΙΧΑΗΛ

Το έργο αποτελείται από μια σειρά μονόλεπτων βίντεο που καταγράφουν τον ουρανό της Βηρυτού. Η καταγραφή που γίνεται καθημερινά και σε διαφορετικές ώρες της ημέρας από τον Jad Baalbaki, κάτοικο της πόλης, ξεκίνησε στις 5 Μαΐου του 2024 και θα συνεχιστεί μέχρι και το τέλος της έκθεσης. Το Fair winds and following seas λειτουργεί ως ένα είδος ενημερωτικού φυλλαδίου για τις καιρικές συνθήκες της περιοχής, μια πολύ σημαντική πληροφορία για τους ανθρώπους που επιθυμούν να διασχίσουν την θάλασσα της Ανατολικής Μεσογείου με την ελπίδα ότι θα καταφέρουν να εισέλθουν στην Ευρώπη και να έχουν μια καλύτερη ζωή.

* Η φράση "Fair Winds and Following Seas" αναφέρεται ως ευχή για καλό κατευόδιο και καλοτυχία σε εκείνους που έχουν υπηρετήσει με γενναιότητα και ακεραιότητα και θα μας λείψουν.

Fair winds and following seas, 2024
Παναγιώτης Μιχαήλ σε συνεργασία με τον Jad Baalbaki
Βίντεο
Διαστάσεις μεταβλητές
Ευγενική παραχώρηση του καλλιτέχνη

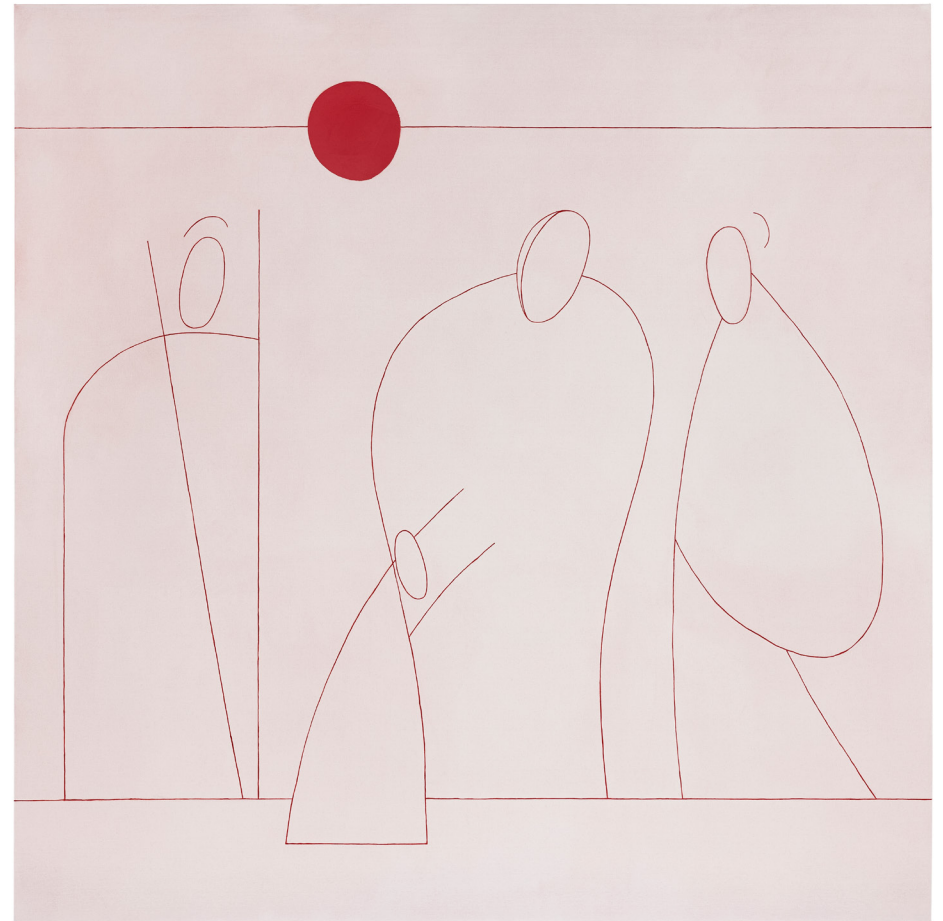
ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Όλοι οι καλοί χωράνε, 1978
Κεραμικό, χαρτί, κόντρα πλακέ
27x27x34 εκ.
Ευγενική παραχώρηση του καλλιτέχνη

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΚΗΣ

Η επίσκεψη, 2024
Χρώματα λαδιού σε καμβά
200x200 εκ.
Ευγενική παραχώρηση του καλλιτέχνη

ΒΙΚΥ ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ

Το έργο Από τη Σειρά Μελέτες για ένα Χώρο: IV, 2023, είναι το αποτέλεσμα μια σειράς εικαστικών χειρονομιών, διαδικασιών και επιτελέσεων στον χώρο, ως μια διερευνητική μελέτη για τις οπτικές και νοητικές ελαστικότητες της ίδιας της εικόνας.

Στο έργο αυτό, εικόνα από γυάλινο slide ενός ερειπίου στη Γερμανία, φωτογραφίζεται με φόντο τον Κυπριακό ουρανό. Μέσω εφαρμογών σκαναρίσματος και διαδικασιών κολλάζ, η νέα εικόνα τυπώνεται μέσω θερμότητας, σε πλάκες καθρέφτη αλουμινίου και ανασυντίθεται για να επανα-εμφανιστεί, σε μια επιτόπια εγκατάσταση στον εξωτερικό χώρο ενός σχολείου με φόντο τα βουνά του χωριού της Γαλάτας στην Κύπρου. Το έργο τοποθετείται απέναντι ακριβώς από τον ήλιο του μεσογειακού καλοκαιριού, εγγράφοντας έτσι πάνω στο δέρμα του τις συνθήκες του κυπριακού τοπίου. Εν τέλει, απομακρύνεται για να ξανα-εκτεθεί στο χώρο της γκαλερί, ενσωματώνοντας πλέον όλες τις επιτελεστικές διαδικασίες και υλικότητες. Την ίδια ώρα, αντανακλάται εκ νέου, στο σώμα του, ο χώρος της νέας εγκατάστασης του, συσσωρεύοντας και μεταφέροντας παράλληλα αυτές τις μετασχηματιστικές, αναδύσεις ετεροτυπικών γεωγραφιών και συνθηκών, σε μια καινούργια συνθήκη.

Από τη Σειρά Μελέτες για ένα Χώρο: IV, 2023
Κολλάζ, τύπωμα σε καθρέφτη/αλουμίνιο
Μεταβλητές διαστάσεις
Ευγενική παραχώρηση της art scene gallery

NANA ΣΑΧΙΝΗ

Amaltheia (Revisited), 2008
Αφρός πολυουρεθάνης, γύψος, πηλός, λάτεξ, πλαστικά
λουδούδια, ακρυλικό χρώμα, βότσαλα, κεραμίδια
Μεταβλητές διαστάσεις
Ευγενική παραχώρηση της καλλιτέχνης

ΠΑΝΟΣ ΣΚΛΑΒΕΝΙΤΗΣ

Βλέπουμε εκείνους που ναυάγησαν από ένα πλοίο των τρελών.

Ή που με κάποιον απροσδιόριστο τρόπο διέφυγαν της επιβίβασής τους σε αυτό. Γυρίζουν στα χωράφια με ένα κατάρτι, περιφέρονται άσκοπα σε ποτάμια, σε λίμνες και σε θάλασσες.

Είναι άνθρωποι, ζώα και τέρατα που ζουν σε απροσδιόριστο χρόνο.

Μπορεί να είναι πρωτόγονα, μεσαιωνικά ή επιζήσαντα μιας μελλοντικής αποκάλυψης. Είναι οι τρελοί του βασιλιά, οι ακόλουθοι του Διονύσου, Αζτέκοι κλόουν ή ήρωες κουκλοθέατρου. Εμείς είμαστε.

Αντιμέτωποι με την κωμωδία και με την τραγικότητα της ζωής.

There's nothing behind a fool's mask, 2024
Μεικτή τεχνική
50x60 εκ.
Ευγενική παραχώρηση του καλλιτέχνη

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΤΣΟΥΛΟΥΧΑ

Lost in Translation, 2024
Ρυτίνη, χρώματα αυτοκινήτου
170x43εκ.
Ευγενική παραχώρηση της καλλιτέχνης

**ΔΗΜΗΤΡΑ
ΧΑΝΙΩΤΗ**

YOU END ME, 2024
Τετράπτυχο
Ακρυλικό νήμα σε ψάθινο καμβά
49x37 εκ.
Ευγενική παραχώρηση της καλλιτέχνιδος

**ΕΡΑΤΩ
ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑ**

Γένεση, 2021
Πλέξιγκλας, λαδοπαστέλ, λεντ, φωτεινό κουτί
76x82x11 εκ.
Ευγενική παραχώρηση της καλλιτέχνης

ΘΑΛΕΙΑ ΧΙΩΤΗ

Η αρχική γοητεία της υλικότητας του νήματος, η πλοκή... του με τον Πηνελόπειο μύθο, οι παραδοσιακές χρονοβόρες υφαντουργικές τεχνικές της χειροποίησης, του πλεξίματος, οι επαναλαμβανόμενες χειρονομίες, το στερεότυπο της έμφυλης εργασίας, η ενσωμάτωση και άλλων μη πρωτογενών υλικών όπως μαγνητοταινίες ήχου, κειμένων από σελίδες βιβλίων, βιντεοπροβολών, η ιδέα ότι ο κόσμος είναι μια γιγάντια συνύφανση, μια ραψωδία, εξακολουθεί να είναι ο πυρήνας της σκέψης και της αίσθησής μου από τις αρχές της δεκαετίας του 90'. Με ενδιαφέρει η επανάχρηση υλικών και τρόπων και τα καλλιτεχνικά παραδείγματα των Arts and crafts, Bauhaus, Ρώσικης πρωτοπορίας, Arte povera, soft sculpture της μεταμινιμαλιστικής τέχνης του 70' κλπ.

Όπως το "ράβε - ξήλωνε" είναι μια συνεχής επανάληψη, καταστροφή, αναδημιουργία (επιστροφή, επάνοδος, επιστροφή) η καλλιτεχνική εμπειρία ανακαλεί παρελθόντες χρόνους και χώρους στο τώρα ασυνείδητα ή συνειδητά, που διαφοροποιούνται στη ροή του χρόνου και αναζητά άλλα νοήματα-ενδύματα και ενδαιτήματα-διαμονές. Όσο ελεγχόμενη κι αν είναι η χειρονομία της γραφής - ραφής, ένα ξήλωμα, ένα χάσμα, ένας πόντος που φεύγει ξαφνικά από αδιευκρίνιστη αιτία μεταβάλλει τον ιστό, την πλοκή δημιουργεί νέες διακλαδώσεις, δομές, Μπορχικούς λαβυρίνθους, πιθανές παγίδες και εναλλακτικές φυγές-fugues.

Couple, (Gestures series), 1996

Χειροποίητα ενδύματα

70x150 εκ.

Ευγενική παραχώρηση της καλλιτέχνης

**ΣΤΕΛΛΑ
ΧΡΙΣΤΟΦΗ**

I could see you, 2024
Ακρυλικό σε καμβά
60x60 εκ.
Ευγενική παραχώρηση της καλλιτέχνιδος

ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΓΙΑΝΝΗΣ

Το 2022, ο Διονύσης Χριστοφιλογιάννης επισκέφθηκε το νησί Σαζάν στην Αδριατική θάλασσα, έναν τόπο με ιστορία ως προσωρινό καταφύγιο για έθνη, μετανάστες και ζώα. Ο Διονύσης δημιούργησε μια σειρά από μικρά κεραμικά «νησιά» που αντικατοπτρίζουν την αέναη μεταβολή της φύσης και την παροδική της κατάσταση. Όπως τα απολιθώματα, αυτά τα κεραμικά αποτυπώνουν εντυπώσεις από περασμένες ζωές και φυσικά στοιχεία. Το ανθρώπινο σώμα θρυμματίζεται και γίνεται το ίδιο το τοπίο – το κεφάλι της Αφροδίτης σχηματίζει έναν γκρεμό, ενώ τα κοχύλια γίνονται κύματα ή τούφες μαλλιών. Στα έργα αυτά, το σώμα και ο τόπος κατοικούνται μόνιμα από περιστέρια, με την παροδική τους κατάσταση να «παγώνει» στον χωροχρόνο. Όπως τα περιστέρια χρησιμοποιούν νησιά όπως το Σαζάν ως σταθμό για ξεκούραση και αναπαραγωγή, αυτά τα κεραμικά ανακαλούν αυτή την ίδια παροδική κατάσταση, αυτή τη στιγμή ανάπαυλας, αναζωογόνησης της ελπίδας και επανεξέτασης της σχέσης της ανθρωπότητας με τη γη, για να θυμηθεί και να μεταμορφωθεί μέσω του σώματος και του νου, για να ανασυνθέσει θραύσματα ταυτότητας ανάμεσα στους μεταναστευτικούς δρόμους. Αυτά τα έργα στέκονται ως ήσυχα λείψανα οποιουδήποτε τόπου λειτουργεί ως μεταβατικό κέντρο – ένας τόπος μνήμης που διατηρεί τα ίχνη παρελθοντικών ζωντανών πραγμάτων.

Τα περιστέρια του Σαζάν, 2022

Κεραμικά

Μεταβλητές διαστάσεις

Ευγενική παραχώρηση του καλλιτέχνη

VASKOS

Βασίλης Νούλας, Κώστας Τζημούλης

Στο project «It Takes Two to Tango» οι VASKOS επιχειρούν να προσεγγίσουν το «καλλιτεχνικό ντουέτο» ως μια σύγχρονη καλλιτεχνική πρακτική, μια συνειδητή επιλογή που προσφέρει ένα εναλλακτικό πρότυπο καλλιτεχνικής συμβίωσης και συνενοχής, που δοκιμάζει τα όρια της παραδοσιακής ταυτότητας και της συνήθους μοναδικότητας/ενότητας του υποκειμένου. Για το project «It Takes Two to Tango» οι VASKOS επιτελούν εφήμερες performances στον οικείο χώρο του εργαστηρίου, τις αποτυπώνουν φωτογραφικά, τις εκτυπώνουν πρόχειρα στον εκτυπωτή, επεμβαίνουν επιχρωματίζοντας με διαφορετικά μέσα. Ο ένας επιτελεί, ο άλλος φωτογραφίζει και οι ρόλοι εναλλάσσονται σ' ένα παιχνίδι με την έννοια του διπλού και των αντανakλάσεων. Επεμβαίνοντας ζωγραφικά δημιουργούνται υβριδικά περιβάλλοντα κάπου μεταξύ πραγματικού και φανταστικού. Η επαναδιεκδίκηση του μοντερνισμού υπό τους σύγχρονους όρους μιας queer αισθητικής βρίσκεται στο κέντρο της ποιητικής των VASKOS, που χρησιμοποιούν εδώ τη μέθοδο του κολάζ και του ασαμπλάζ, αντλώντας έμπνευση από την ντανταϊστική ελευθερία στην αναπάντεχη ανακατασκευή των σωμάτων.

It takes two to tango, 2023

Φωτογραφική εκτύπωση σε χαρτί

75x105 εκ.

Ευγενική παραχώρηση των καλλιτεχνών

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΚΟΡΔΑΛΙΤΗΣ

Ο Χρίστος Ακορδαλίτης (γενν.1989, Πάφος, Κύπρος) ζει και εργάζεται στην Πάφο. Έλαβε μεταπτυχιακό τίτλο Καλών Τεχνών από την Ακαδημία Τέχνης του Ντίσελντορφ, όπου σπούδασε ζωγραφική με τον Andreas Schulze και γλυπτική με τον καλλιτέχνη Tony Cragg. Στις επιλεγμένες ατομικές και ομαδικές εκθέσεις του περιλαμβάνονται: «I've Seen Archipelagos Of Stars - Reimagining future identities in art», Tang Contemporary, Σιγκαπούρη; «Casts of An Island», PSI Foundation, Λεμεσός; «Odyssey», Αρχαιολογικό Μουσείο Πειραιά, Αθήνα; «A Garden of Earthly Delights», Taipei Dangdai, Δύο Χωριά, Ταϊβάν; «Inside/Outside», Expo Chicago, Δύο Χωριά, Σικάγο; «Fragile Gods», Δύο Χωριά, Αθήνα; «Between Worlds», Δύο Χωριά, Μύκονος; «A Vibrant Sanctuary», Untitled Art, Δύο Χωριά, Μαϊάμι; CAN Ibiza, Δύο Χωριά, Ίμπιζα; «After Hope», Δύο Χωριά, Αθήνα; Untitled Miami, Δύο Χωριά, Μαϊάμι; Untitled Miami, Γκαλερί Δύο Χωριά, Online Edition, Artland; Future Fair, Δύο Χωριά, Online edition, Artsy; «Friends Non Show», Δύο Χωριά, Αθήνα; «House Guests», Half Gallery, Λος Άντζελες; «Frag den Abendwind», Akademie Gallery, Ντίσελντορφ; «Land[escapes II]», Art Seen, Λευκωσία. Η δουλειά του έχει περιληφθεί στα καλλιτεχνικά περιοδικά Artsy, Juxtapoz, ArtObserver, Art Chosun και άλλα πολιτιστικά μέσα. Το έργο του Ακορδαλίτη έχει ενταχθεί σε σημαντικές καλλιτεχνικές συλλογές, όπως όπως το Garage Museum of Contemporary Art στη Μόσχα, το Zuzeum Art Centre, Ρίγα, η προσωπική συλλογή του Νίκου Παττίχη, Κύπρος; Forecast Städtische στη Galerie Kaarst, Kaarst; Gallery Pop68, Κολωνία; Planet 58 Kunstsammlung [K21], Ντίσελντορφ; Water House of Art, Πάφος.

ΑΜΑΛΙΑ ΒΕΚΡΗ

Η Αμαλία Βεκρή μέσω της ζωγραφικής και περιστασιακά της γλυπτικής, της γραφής και του ήχου, εξετάζει εναλλακτικές απεικονίσεις του γυναικείου σώματος, καθώς και τους τρόπους με τους οποίους αυτό προβάλλεται και παρουσιάζεται μέσα από τα social και άλλα μέσα. Είναι ένας στοχασμός πάνω στην γυναικεία ενδυνάμωση και υπερβατική φύση, μέσα σε ένα ρευστό και ασαφές περιβάλλον. Είναι διευθύντρια προγράμματος του Haus N Athen και ιδρυτικό μέλος του project Asthenia. Έχει έδρα την Αθήνα. Έχει συμμετάσχει, μεταξύ άλλων, στις ακόλουθες εκθέσεις: «Sisterhood» (Korai project space, Κύπρος, 2021) «My Perversion is the Belief in Art» (Μουσείο Pori Art, Φιλανδία,

2020-21) «Perfumed Envelopes Travel: Avalon of the Heart», μαζί με τη Βαλίνα Σβορώνου (P.E.T Projects, Αθήνα, 2020) Paris Internationale, με την γκαλερί Wschód (Παρίσι, 2019) «The Breath that Leaves me, Stay Inside» (μέρος του Aarhus gallery weekend, σε επιμέλεια του οργανισμού τέχνης Corrum, Δανία, 2019) «Nowhereland» (Galerie Utopia, Αμβούργο, 2019) «The Same River Twice» (σε συν-επιμέλεια του Νέο Μουσείο Νέας Υόρκης και του Ιδρύματος ΔΕΣΤΕ, Μουσείο Μπενάκη, Αθήνα, 2019) «On the Risings and Settings of the Stars», ατομική έκθεση (Aetropolis, Αθήνα, 2019) «Curved Arrows» (Kunstraum Am Schauspiel, Βιέννη, 2019) «The Hunger – Catbox Contemporary», μαζί με τον Ian Swanson (Hot Wheels Projects, Αθήνα, 2019) «Schmaltz» (Guimaraes, Βιέννη, 2018). Έχει βραβευτεί από την ARTWORKS (2021) και είναι Fellow του Προγράμματος Υποστήριξης Καλλιτεχνών Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΖΑΖΗΣ

Γεννήθηκε στην Αθήνα, όπου ζει και εργάζεται. Από το 1990 είναι καθηγητής στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών. Έχει κάνει δέκα ατομικές εκθέσεις και έχει λάβει μέρος σε πολλές και σημαντικές ομαδικές εκθέσεις. Επιλογή: 2022 Καθίστε παρακαλώ, Ελληνοαμερικανική Ένωση, Αθήνα, Κραυγές Βοήθειας, Ελληνοαμερικανική Ένωση, Αθήνα, 2021 Του Κάμπου, Γκαλερί ΑΛΜΑ, Τρίκαλα, Discovery Art Fair, Φρανκφούρτη, Γερμανία, Ανέσται, Οικία Κατακουζηνού, Αθήνα, Κυκλοδιδώκτος, Εικαστικός Κύκλος Σιαντή, Αθήνα, Art Athina.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΑΝΕΛΛΟΣ

Γεννήθηκε στην Καλαμάτα το 1979. Σπούδασε στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών Αθηνών (2009). Ακολούθησε μεταπτυχιακές σπουδές στη Σχολή Επιστημών Αγωγής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Σπούδασε Αγιογραφία με τον Γ. Κόρδη, Συντήρηση έργων τέχνης και Αρχαιοτήτων. Εργάστηκε στην Εφορεία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων Μεσοηγίας ως συντηρητής. Έχει συμμετάσχει σε ομαδικές εκθέσεις και διαλέξεις στην Ελλάδα. Ζει και εργάζεται ως εικαστικός στην Αθήνα.

ΑΝΤΡΕΑΣ ΜΑΛΛΟΥΡΗΣ

Ο Ανδρέας Μαλλουρής ζει και εργάζεται στην Λευκωσία και Αθήνα. Είναι Πλαστικός Επανορθωτικός και Αισθητικός Χειρουργός με διδακτορικό στη Πλαστική Χειρουργική.

Απόφοιτος του BA (Hons) Fine Arts προγράμματος του University of West of England, Ηνωμένο Βασίλειο και τελειόφοιτος στο πρόγραμμα MFA Fine Arts στο Goldsmiths, University of London. Είναι συνιδρυτής και διευθυντής στο korai project space στη Λευκωσία. Η καλλιτεχνική του πρακτική περιλαμβάνει γλυπτική, εγκατάσταση, φωτογραφία, σχέδιο, βίντεο, performance. Αφορά στη θέση του σώματος σε σχέση με την ιστορία του, την βιοπολιτική, ιεραρχίες και τις μυθολογίες του.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΙΧΑΗΛ

Ο Παναγιώτης Μιχαήλ (1966, Κύπρος) είναι καλλιτέχνης και αναπληρωτής καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Frederick. Εκπροσώπησε την Κύπρο, μαζί με την Κωνσταντία Σοφοκλέους, στη Μπιενάλε Βενετίας (2005), με επιμελήτρια την Chus Martínez και στις Μπιενάλε Αλεξάνδρειας (1999) και Rijeka (1997). Επίσης, συμμετείχε στη Μπιενάλε Limerick (2006) με επιμελήτρια την Κατερίνα Γρέγου, στην έκθεση Roaming Images, στο πλαίσιο της 3ης Μπιενάλε Θεσσαλονίκης, με επιμελήτρια την Iara Bouhnova και στο Occupation: Unknown, Manifesta Coffee Break, Μπιενάλε Λιβερπουλ (2004). Μεταξύ άλλων συμμετείχε στις εκθέσεις: 2016 Terra Mediterranea: In Action, Halle 14, Leipzig, επιμελητές Γιάννης Τουμαζής και Michael Artz; 2015 Exercises In Orientation, Peltz Gallery, Birkbeck University of London, επιμελήτρια η Έλενα Πάρπα; 2014 Point Centre for Contemporary Art, Λευκωσία; 2013 Episode 2: sabotage, insitu, Berlin, επιμέλεια Marie Graftraeux, Nora Mayr και Gilles Neiens; 2010 Suspended Spaces, La Maison de la Culture, Amiens, επιμελητής Brent Klinkum; 2007 The Soap Factory, Minneapolis, επιμελήτρια Elizabeth Grady; 2006 I promise..., Rena Bransten gallery, San Francisco, επιμελήτρια Leigh Markopoulos; 2005 Leaps of Faith, Neskra Zóna, Λευκωσία, επιμέλεια Κατερίνα Γρέγου και Erden Kövünç. Έχει ιδρύσει μαζί με τον επιμελητή τέχνης Ευαγόρα Βανέζη τον μη κερδοσκοπικό οργανισμό sic. contemporary culture (2024-) και την καλλιτεχνική ομάδα pick nick μαζί με την συγγραφέα Μαρία Πετρίδη και τον αρχιτέκτονα και εικαστικό Άλκη Χατζηανδρέου (2012-σήμερα). Επίσης, ίδρυσε την κινητή εκθεσιακή πλατφόρμα 15m2 projects (2022-). Συμμετείχε στα προγράμματα φιλοξενίας καλλιτεχνών: 2018 Point Centre for Contemporary Art, Λευκωσία (με την ομάδα pick nick); 2017 Embassy of Foreign Artists, Γενεύη (με την ομάδα pick nick); 2016 Capacete, Ρίο ντι Τζανέιρο, και HIAP, Ελσίνκι (και στα δύο με την ομάδα pick nick); 2013 Kunsterhaus Bethanien, Βερολίνο; 2013 Apartment Project,

Κωνσταντινούπολη (με την ομάδα pick nick); 2005 The Artists Residence, Χερζλίγια.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Σπούδασε στη Σχολή Βακαλό και στη Σχολή Θεάτρου Κατσέλη. Θεωρεί τον εαυτό του αυτοδίδακτο. Δημιουργεί από το 1977 και το 1983 παρουσίασε την πρώτη του ατομική έκθεση με τίτλο “Ροκ-Ροκκό”. Ακολούθησαν οι εκθέσεις “Έργα Τέχνης” (1988), “Νέο Λούβρο” (1990), “Ηπατήθην” (1996), “Αφιέρωση” (2000) αλλά και πολλές συμμετοχές σε ομαδικές και διεθνείς εκθέσεις. Το 1993 επελέγη να συμμετάσχει στο Apero στην 45η Μπιενάλε της Βενετίας, όπου μετείχε με μέρος της δουλειάς που είχε παρουσιάσει στα τέλη του 1992 στην γκαλερί Νέες Μορφές με τίτλο “Άντιο Τέχνη”. Στο έργο του γίνεται συνεχής αναφορά στην ιστορία της τέχνης με πνεύμα κριτικό και ανατρεπτικό, ενώ είναι έντονα τα στοιχεία της ειρωνείας, του αυτοσαρκασμού και του χιούμορ, με μια αίσθηση νοσταλγίας και τρυφερότητας. Χαρακτηριστικές είναι οι πολύχρωμες δημιουργίες του από πορσελάνη που απομimούντα ή χαρακτηριστικά διακοσμimικά μπιμπελό των αστικών σπιτιών, σε ένα διφορούμενο αποτέλεσμα. Πολύπλευρη καλλιτεχνική φύση, ασχολείται επίσης με τη σκηνογραφία, το τραγούδι και την ηθοποιία, έχοντας δουλέψει για το θέατρο, τον κινηματογράφο και την τηλεόραση.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΚΗΣ

Γεννήθηκε στην Κρήτη το 1970. Ζει και εργάζεται στην ΑΘΗΝΑ. Σπούδασε ζωγραφική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας (1990-1996). Το 1998 βραβεύτηκε με το 1ο βραβείο του Ιδρύματος Γιάννη και Ζωής Σπυροπούλου. Το 1999 συμμετείχε στην μπιενάλε νέων των χωρών της μεσογείου. Το 2001 εκπροσώπησε την Ελλάδα στην 49η Μπιενάλε της Βενετίας. Το 2001, το Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης οργάνωσε αναδρομική έκθεση με έργα του από την περίοδο 1998-2001. Το 2009, το Ίδρυμα Ελληνικού Πολιτισμού στο Βερολίνο οργάνωσε έκθεση με έργα του, που ανήκουν σε γερμανικές συλλογές. Το 2013 ήταν υποψήφιος για το βραβείο ΔΕΣΤΕ. Το 2017 συμμετείχε στην documenta 14 . Το 2018 συμμετείχε στην 6η Μπιενάλε της Αθήνας. Το 2020, η Πινακοθήκη του Δήμου Αθηναίων φιλοξένησε την έκθεσή του, «Τα θεωρητικά αντικείμενα: Έργα 2017-2020». Το 2021 σε συνεργασία με τον Δήμο Αθηναίων και την Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση ζωγράφησε την τοιχογραφία στην πλατεία Αυδή με τίτλο Το φιλί. Είναι Αναπληρωτής Καθηγητής στο

τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών του Πανεπιστημίου Πατρών. Έχει γράψει εισαγωγικά και κριτικά σημειώματα για ατομικές και ομαδικές εκθέσεις και έχει επιμεληθεί ατομικές και ομαδικές παρουσιάσεις καλλιτεχνών. Έχει δώσει διαλέξεις για το έργο του και έχει συμμετάσχει σε δημόσιες συζητήσεις σχετικά με τα ζητήματα της σύγχρονης τέχνης. Έχει παρουσιάσει την δουλειά του σε 35 ατομικές εκθέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό καθώς και σε περισσότερες από 100 ομαδικές εκθέσεις. Έργα του βρίσκονται σε δημόσιες και ιδιωτικές συλλογές στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Επιλογή δημόσιων συλλογών: Συλλογή ΕΜΣΤ, συλλογή MOMus , συλλογή της Τραπεζής της Ελλάδος, συλλογή ALPHA BANK, συλλογή Ιδρύματος Ωνάση, Fondazione Morra Greco (Ιταλία), Hamburger Bahnhof - Museum für Gegenwart – Berlin (Γερμανία), Kunst Sammlungen Chemnitz (Γερμανία).

ΒΙΚΥ ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ

Η Βίκυ Περικλέους είναι εικαστικός και επίκουρη καθηγήτρια στο Τμήμα Καλών Τεχνών του Τεχνολογικού Πανεπιστημίου Κύπρου. Σπούδασε στο Μητροπολιτικό Πανεπιστήμιο του Λονδίνου και στην Ακαδημία Καλών Τεχνών στη Βενετία. Έχει παρουσιάσει έργα της σε εκθέσεις που διοργανώθηκαν σε χώρους όπως η Espace Communes (Παρίσι), το Hasselblad Foundation στο Γκέτεμποργκ, τη Γκαλερί Zahoor Ul Akhlaq στο Εθνικού Κολλεγίου Τεχνών της Λαχόρης, το Multiplied Art Fair του οίκου Christie’s στο Λονδίνο, τη Πινακοθήκη του Δήμου Αθηναίων καθώς και σε ιδιωτικές γκαλερί στο εξωτερικό. Έργα της έχουν παρουσιαστεί σε δημόσια και ιδιωτικά ιδρύματα και γκαλερί στην Κύπρο, όπως στο Κέντρο Ευαγόρα Λανίτη (Λεμεσός), καθώς και στο NiMAG - Δημοτικό Κέντρο Τεχνών, στην Omikron Gallery, στη γκαλερί Art Seen, στο Πολιτιστικό Ίδρυμα Τραπεζής Κύπρου, στη Λευκωσία. Εξέθεσε έργα της στην 3η Μπιενάλε της Αθήνας MONODROMOS, 2011 και στο Sanat Limani, στο πλαίσιο των εκδηλώσεων της Κωνσταντινούπολης, Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης για το 2010. Εισηγήθηκε και συμμετείχε στο διεθνές πρότζεκτ «Uncovered: Nicosia International Airport», 2010-13. Το έργο της έχει δημοσιευτεί και παρουσιαστεί σε πολλά έγκριτα διεθνή βιβλία, περιοδικά και καταλόγους τέχνης συμπεριλαμβανομένου των εκδόσεων βιβλίων από την Ακαδημία Valand του Πανεπιστημίου του Gothenburg σε συνεργασία με το Hasselblad Centre στο Gothenburg της Σουηδίας, 2022 και του University of Columbia Press, 2019.

Ο ΧΩΡΟΣ ΜΟΥ ΤΟΥ ΑΛΛΟΥ

NANA ΣΑΧΙΝΗ

Η Νάνα Σαχίνη κατέχει Μεταπτυχιακό (Master)και Postgraduate Diploma (PgDip) στις Καλές Τέχνες από το Chelsea College of Art and Design, Λονδίνο και πτυχίο (BA) από τη Σχολή Καλών Τεχνών του Α.Π.Θ. Στα έργα της (γλυπτά, εγκαταστάσεις, σχέδια, φωτογραφία και περφόρμανς), αντιλαμβάνεται το «ώμα-φόρμα-ύπαρξη-σεξουαλικότητα-ταυτότητα-ηθική-πολιτική-ποίηση» ως ένα και αδιαχώριστο όλο. Έχει παρουσιάσει τη δουλειά της σε εκθέσεις στην Ελλάδα, Κύπρο, Ηνωμένο Βασίλειο. Η.Π.Α., Αυστρία, Γερμανία Λίβανο κ.α., όπως: Λακρυφάγοι, Tavros Locus Athens, (ατομική παρουσίαση – περφόρμανς και γλυπτική εγκατάσταση 2023), Μέσα από το Ξέφωτο, Korai, Λευκωσία (ατομική 2022), Ο κύριος Ροβινσώνας έμνε σπιτί, Μουσείο Μπενάκη (2021), Εργοτάξιο Εξαίρετικόν Αισθημάτων, The Breeder Gallery (2020), Caritas Romana, Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης (2018), Hynros Project, Στέγη Ιδρύματος Ωνάση, Αθήνα (2016), Aeropagus Konigin, Parallel Biέννη (2015), Reverb, SMFA Βοστώνη (2014), All my pretty ones, zaanoporoulouart gallery, Αθήνα (ατομική 2014), Now Logic Must Take Care Of Itself, Remap4 (ατομική 2013), Kunsthalte Athena (2012), On books and translation, 98weeks, Βηρυτό (2011) κ.α. Έργα της βρίσκονται στη: DD Collection-Δημήτρης Δασκαλόπουλος, MOMus Θεσσαλονίκη και σε ιδιωτικές συλλογές. Είναι ιδρυτικό μέλος της live-art ομάδας «KangarooCourt».

ΠΑΝΟΣ ΣΚΛΑΒΕΝΙΤΗΣ

Ο Πάνος Σκλαβενίτης (Ιθάκη, 1977) ζει και εργάζεται στην Αθήνα. Έχει αποφαιτήσει από το ΙΕΚ ΔΕΛΤΑ - Art & Design (ΗΝΔ, Γραφικές τέχνες, 1996 – 1998) και την Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας (Integrated master στη Ζωγραφική, 2006 – 2011). Σπούδασε στη Βασιλική Ακαδημία Καλών Τεχνών ARTESIS HOGESCHOOL ANTWERPEN (2009, Ζωγραφική -In Situ) με υποτροφία Erasmus. Έχει βραβευτεί με το Onassis AIR International Residency Program (2023) και έχει κερδίσει το πρώτο βραβείο του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών της Αθήνας για το έργο «Εικαστικές Παρεμβάσεις στον Δημόσιο Χώρο - Ζωγραφική επί των τυφλών όψεων Κτιρίων της Αθήνας» (2011). Το διακαλλιτεχνικό του έργο περιλαμβάνει επιτελέσεις, συμμετοχικές δράσεις, εγκαταστάσεις, εργαστήρια, βίντεο, σχέδια και κείμενα. Έχει συμμετάσχει σε σημαντικές οργανώσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Ενδεικτικά: “Plasmata II: Ioannina”, “Being as Communion”,

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ

κεντρική έκθεση της 8ης Μπιενάλε Θεσσαλονίκης, AB4 AGORA - 4η Μπιενάλε της Αθήνας, Athens biennale 2018: ANTI, Month of Performance Art-Berlin, ACTOPOLIS | The Art of Action, Kultursymposium Weimar 2019. Το 2013 παρουσίασε, στο πλαίσιο της AB4 AGORA - 4η Μπιενάλε της Αθήνας, την ατομική έκθεση “THE MIRACLE OF THE BLACK LEG” στο Zabriskie Point-espace d’art contemporain, στην Γενεύη. Το 2019 πραγματοποίησε την ατομική έκθεση It’s me! στη Στοά 42, στην Αθήνα, σε επιμέλεια του Κ. Σταφυλάκη. Υπήρξε ιδρυτικό μέλος των Φωνών (2011, συντονισμός: Ε. Ρίκου), της Προσωρινής Ακαδημίας Τεχνών (ΠΑΤ) (2014, επιμέλεια: Ε. Καραμπά) και των Most Mechanics Are Crooks. Το 2021 ίδρυσε την καλλιτεχνική ομάδα Sinodi Papu.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΤΣΟΥΛΟΥΧΑ

Η Μαργαρίτα Τσουλουχά, γεννήθηκε και ζει στην Αθήνα. Έχει εργαστεί ως γραφίστρια. Είναι εικαστικός, απόφοιτη της Σχολής Καλών Τεχνών Φλώρινας από το 2018. Η καθημερινότητα με το στοιχείο της επανάληψης, ο εγκλωβισμός, η γυναικεία υπόσταση, οι ανθρώπινες σχέσεις και η τελετουργία τους, είναι τα θέματα που απασχολούν το έργο της. Έχει συμμετάσχει σε εκθέσεις και φεστιβάλ. Το 2017, κέρδισε το πρώτο βραβείο στη Μπιενάλε φοιτητών των σχολών καλών τεχνών, με video performance.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΧΑΝΙΩΤΗ

Η Δήμητρα Χανιώτη γεννήθηκε στην Πάρο. Σπούδασε στην Α.Σ.Κ.Τ. Αθήνας με δάσκαλο τον Γ. Ψυχοπαίδη από το 1998 έως το 2004 καθώς και στο εργαστήριο φωτογραφίας με τον Μ. Μπαμπούση από το 2001-2004. Παρακολούθησε μαθήματα επεξεργασίας βίντεο και εικόνας με την Ε. Χατζησάββα από το 2001 έως το 2004. Ανέλαβε ως Καλλιτεχνική Διευθύντρια και διδάξε στο Εικαστικό Εργαστήρι του Δήμου Πάρου από το 2002 έως 2006 (Δίκτυο Εικαστικών Εργαστηρίων Υπουργείου Πολιτισμού). Το 2005 διορίστηκε στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση και διδάξε το μάθημα των Εικαστικών. Παρακολούθησε το Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα «Αγωγή και Πολιτισμός» του Χαροκοπέιου Πανεπιστημίου από το 2009 έως 2012. Από το 2018 διδάσκει στον ταμέα ζωγραφικής στην ΑΣΚΤ Αθήνας. Συμμετείχε σε πολλές ομαδικές εκθέσεις τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό. Έργα της βρίσκονται σε ιδιωτικές συλλογές στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

ΕΡΑΤΩ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑ

Η Ερατώ Χατζησάββα γεννήθηκε το 1966 στη Λευκωσία. Από το 2023 είναι η πρώτη γυναίκα Πρύτανης της Α.Σ.Κ.Τ. Σπούδασε με υποτροφία στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας (1985-1990) από την οποία αποφοίτησε με άριστα. Είχε καθηγητές τον Τριαντάφυλλο Πατρασκήδη, τον Ηλία Δεκουλάκο και το Δημοσθένη Κοκκινίδη. Το 2004 αποφοίτησε από το Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα της ΑΣΚΤ «Ψηφιακές Μορφές Τέχνης», ενώ σήμερα εκπροσώπει διατριβή στο Πανεπιστήμιο Κύπρου. Το 2005 πήρε το πρώτο βραβείο (Χρυσό Φάρο στην Μπιενάλε Αλεξανδρείας). Από το 2000 μέχρι το 2011 εργάστηκε ως δίδακτρα στο Ζ' Εργαστήριο Ζωγραφικής με Διευθυντή τον καθηγητή Γιάννη Ψυχοπαίδη και Επίκουρο Καθηγητή τον Γιάννη Σκαλιτά. Είναι η Διευθύντρια του ΙΓ' Εργαστηρίου της Α.Σ.Κ.Τ. Έχει κάνει 10 ατομικές εκθέσεις στην Αθήνα, στη Λευκωσία και το Ρέθυμνο και έχει συμμετάσχει σε πολλές ομαδικές εκθέσεις σε Ελλάδα, Κύπρο, Αίγυπτο, Γερμανία, Ελβετία και άλλες χώρες. Έργα της βρίσκονται στην Κρατική Πνακοθήκη της Κύπρου, στην Πνακοθήκη του Ιδρύματος “ΔΕΣΤΕ”, στο Μουσείο Πιερίδη, στην Πνακοθήκη της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κύπρου και σε πολλές ιδιωτικές συλλογές. Έχει επιμεληθεί ομαδικές εκθέσεις σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Λευκωσία και Κωνσταντινούπολη. Τα ερευνητικά της ενδιαφέροντα και οι εικαστικές τις αναζητήσεις επικεντρώνονται στη μεταγραφή του βιντεακού έργου σε τριδιάστατη επιτοίχια αποτύπωση.

ΘΑΛΕΙΑ ΧΙΩΤΗ

Η Θάλεια Χιώτη σπούδασε στην ΑΣΚΤ Αθήνας με καθηγητή τον Ν. Κεσανλή (1988-1993) και στο μεταπτυχιακό πρόγραμμα Ψηφιακές Μορφές Τέχνης στην ΑΣΚΤ (2009-2011). Έλαβε υποτροφία εσωτερικού μοσσετούς διάρκειας για εκπόνηση καλλιτεχνικού έργου, από το ΙΚΥ (1996) και βραβείο του Ιδρύματος Γιάννη και Ζωής Στυροπούλου (1994). Έχει παρουσιάσει έργα της σε εκθέσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό, μεταξύ άλλων: Διχαλωτά μονοπάτια (ατομική),γκαλερί Batagianni, 2022, Το πέραςμα, Ίδρυμα P&M Κυθωνιέως, Άνδρος, 2022, Ρεμπέτικο, Αθήνα, 2022, Noise and Fury, Sarajevo Winter Festival, Academy of Fine Arts, 2019, Η Ακρόπολη στο βυθό, ΑΣΚΤ, Αθήνα, 2018, 9 MUSES, I presume?, Videocreación. La Casa Escendida, Μαδρίτη, 2004, Singer (ατομική) γκαλερί Artio, Αθήνα,2003. Auto-Reverse (ατομική) γκαλερί Artio, Αθήνα,1999, Greek Realities, Kuns-thallen Brandts Klaedefabrik, Odense /Galerie im Marstall, Βερολίνο, 1996-7, Ράβε – ξήλωνε, Γκαλερί Χ, Αθήνα,1997, Gestures (ατομική) γκαλερί Artio, Αθήνα,1996, Μπιενάλε

Νέων καλλιτεχνών,Rijeka, Κροατία, 1995, Μπιενάλε Νέων Καλλιτεχνών, Λισαβόνα, 1994, Δύο νέοι καλλιτέχνες, γκαλερί Artio, Αθήνα,1994, Η Μπιενάλε του Νότου, Accademia di Belle Arti, Νάπολη /Palacio de Velasquez, Μαδρίτη / Académie Royale des Beaux Arts, Βρυξέλλες, 1993. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΧΑΝΙΩΤΗ

Η Μαργαρίτα Τσουλουχά, γεννήθηκε και ζει στην Αθήνα. Έχει εργαστεί ως γραφίστρια. Είναι εικαστικός, απόφοιτη της Σχολής Καλών Τεχνών Φλώρινας από το 2018. Η καθημερινότητα με το στοιχείο της επανάληψης, ο εγκλωβισμός, η γυναικεία υπόσταση, οι ανθρώπινες σχέσεις και η τελετουργία τους, είναι τα θέματα που απασχολούν το έργο της. Έχει συμμετάσχει σε εκθέσεις και φεστιβάλ. Το 2017, κέρδισε το πρώτο βραβείο στη Μπιενάλε φοιτητών των σχολών καλών τεχνών, με video performance.

ΣΤΕΛΛΑ ΧΡΙΣΤΟΦΗ

Σπούδασε στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών Αθηνών με υποτροφία του Ι.Κ.Υ Κύπρου (2006-2011) και στο Paris 8 University de Saint Dennis. Ακολούθησε μεταπτυχιακές σπουδές στη Σχολή Επιστημών Αγωγής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών με υποτροφία του Ι.Κ.Υ Κύπρου. Συνέχισε με δεύτερες μεταπτυχιακές σπουδές «Εικαστικές τέχνες και τοπίο» στο Τμήμα Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών του Π.Δ.Μ. Είναι υποψήφια διδάκτορας στο Τμήμα Εικαστικών Τεχνών της Α.Σ.Κ.Τ. Έχει στο ενεργητικό της ατομική και ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα, Κύπρο, Ιταλία, Γερμανία και Ρουμανία, όπως η Biennale Chisinau (2013, 2015), Florence Biennale (2013), Rosa Luxemburg Stiftung (2017). Έχει δώσει διαλέξεις σε διεθνή συνέδρια στην Ελλάδα, Κύπρο, Βερολίνο, Λιθουανία και Μάλτα. Έχει συμμετάσχει σε art workshop και art residency στο Καμερούν (2009), Σύρο (2015), Αθήνα (2015), Λευκωσία (2021) και Ιορδανία (2021). Έργα της βρίσκονται σε δημόσιες και ιδιωτικές συλλογές στην Ελλάδα, Κύπρο και Ιταλία (Luciano Benetton Collection). Ζει και εργάζεται ως εικαστικός και ερευνητρια στην Αθήνα.

ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΓΙΑΝΝΗΣ

Η Διονύσης Χριστοφιλογιάννης (γεν. 1973, Ελλάδα) είναι εικαστικός καλλιτέχνης και καθηγητής που ζει και εργάζεται στην Αθήνα. Διδάσκει Εικαστικές Τέχνες στο Αμερικανικό

Κολέγιο της Ελλάδας (DEREE) και είναι κάτοχος διδακτορικού στις Τέχνες από το Πανεπιστήμιο του Κλουζ-Ναπόκα στη Ρουμανία. Είναι ο ιδρυτής του space52, ενός καλλιτεχνικού χώρου στην Αθήνα, και του περιοδικού “one after another.” Το 2021, το space52 έλαβε την επιχορήγηση από το Ίδρυμα NEON και το 2022 την επιχορήγηση από το Υπουργείο Πολιτισμού της Ελλάδας. Το πρόσφατο έργο του MOMAFAD (Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης για Μια Μέρα) παρουσιάστηκε στο CITYX Venice Italian Virtual Pavilion κατά τη διάρκεια της 17ης Μπιενάλε Αρχιτεκτονικής της Βενετίας και στο ΕΜΣΤ – Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης στην Αθήνα. Ο Χριστοφιλογιάννης έχει εκθέσει διεθνώς σε ιδρύματα όπως το MOMus Θεσσαλονίκης, το Museo Extremeño e Iberoamericano de Arte Contemporáneo και τη Nakagawa Gallery Tokyo. Έχει επίσης συν-επιμεληθεί εκθέσεις και εργαστεί ως σκηνογράφος, συνεργαζόμενος με σκηνοθέτες όπως ο Robert Wilson.

VASKOS (ΒΑΣΙΛΗΣ ΝΟΥΛΑΣ, ΚΩΣΤΑΣ ΤΖΗΜΟΥΛΗΣ)

Οι VASKOS είναι ένα πολυθεματικό καλλιτεχνικό δίδυμο που αποτελείται από τον Βασίλη Νούλα και τον Κώστα Τζημούλη και δημιουργήθηκε στην Αθήνα το 2014. Στο έργο τους, οι VASKOS ασχολούνται με εφήμερα και καθημερινά υλικά, συνομιλούν με ποικίλες πολιτισμικές αναφορές, διεκδικούν ταυτόχρονα το status της ελληνοκίττητας και της διεθνούς πρωτοπορίας, χρησιμοποιούν τον ελεύθερο συνειρμό με λέξεις, κείμενα, αντικείμενα και υλικά, υποδύονται παράξενες ταυτότητες, προσδοκούν ένα οικο-κούρι μέλλον. Οι VASKOS προσπαθούν να εξετάσουν το «καλλιτεχνικό δίδυμο» ως σύγχρονη καλλιτεχνική πρακτική και συνειδητή επιλογή που προσφέρει ένα εναλλακτικό μοντέλο συμβίωσης και συνεργείας, δοκιμάζοντας τα όρια της παραδοσιακής ταυτότητας και της κοινής μοναδικότητας/ενότητας του υποκειμένου. Το έργο τους έχει παρουσιαστεί : NEON, Athens Photo Festival, ΕΜΣΤ, PCAI, Εθνική Λυρική Σκηνή, ΗΚW Βερολίνο, Phenomenon Anafi, κ.ά.

© 2024

Εικόνες έργων: Καλλιτέχνες.

Κείμενα: Συγγραφείς.

Με την επιφύλαξη παντός νόμιμου δικαιώματος.
Το παρόν έργο δεν μπορεί να αναπαραχθεί, να αναδημοσιευθεί ή να ανατυπωθεί συνολικά ή τμηματικά συμπεριλαμβανομένων των κειμένων και των εικόνων, σε καμία μορφή χωρίς την έγγραφη άδεια των συγγραφέων και του εκδότη. Έχει καταβληθεί κάθε δυνατή προσπάθεια για τον εντοπισμό των κατόχων πνευματικών δικαιωμάτων των εικόνων που συμπεριλαμβάνονται στην έκδοση. Οποιοδήποτε λάθος ή παράλειψη είναι ακούσιο και θα αποκατασταθεί σε μελλοντικές εκδόσεις.

Το παρόν βιβλίο εκδόθηκε με αφορμή την περιοδική έκθεση Ο χώρος μου του άλλου σε διοργάνωση από την εικαστικό επιμελήτρια Στέλλα Χριστοφή και το Σπίτι της Κύπρου, Αθήνα, 16.12.2024—10.01.2025

Σχεδιάστηκε από το studio precarity και τυπώθηκε σε 100 αντίτυπα από το τυπογραφείο Γραφικές Τέχνες Κωστόπουλος.

Αθήνα, Δεκέμβριος 2024.

Ο ΧΩΡΟΣ ΜΟΥ ΤΟΥ ΑΛΛΟΥ

ΣΠΙΤΙ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

16.12.2024 — 10.01.2025